

ผลของความถี่ของการให้อาหารผสมโปรไบโอติกต่อการเจริญเติบโต และภูมิคุ้มกันของปลานิล

Effects of the Frequency of Probiotic Dietary Supplementation on Growth and Immunity of Nile Tilapia

วาสนา กองสมบัติ, นันทพงศ์ คำรังษี และ ชนกันต์ จิตมนัส

Wassana Kongsombat, Nanthapong Khamrangsri and Chanagun Chitmanat

คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

Faculty of Fisheries Technology and Aquatic Resources, Maejo University

Received : 17 August 2019

Revised : 31 October 2019

Accepted : 3 February 2020

บทคัดย่อ

ศึกษาผลของความถี่ของการให้อาหารผสมโปรไบโอติกกลุ่ม *Bacillus subtilis* (G biotic) ต่อการเจริญเติบโตและภูมิคุ้มกันของปลานิล โดยเปรียบเทียบจำนวนวันที่ให้อาหารและจำนวนวันที่ผสมโปรไบโอติก แบ่งการทดลองเป็น 5 ชุดการทดลอง ชุดการทดลองที่ 1 ให้อาหารทุกวันแต่ไม่ผสมจุลินทรีย์ ชุดการทดลองที่ 2 ให้อาหาร 5 วัน/สัปดาห์ และไม่ผสมจุลินทรีย์ ชุดการทดลองที่ 3 ผสมจุลินทรีย์ G biotic 10 มล/อาหาร 1 กก. ให้อาหารทุกวัน ชุดการทดลองที่ 4 ผสมจุลินทรีย์ G biotic 10 มล/อาหาร 1 กก. ให้อาหาร 5 วัน/สัปดาห์ ชุดการทดลองที่ 5 ผสมจุลินทรีย์ G biotic 10 มล/อาหาร 1 กก. ให้อาหารทุกวันแต่ผสม G biotic สัปดาห์เว้นสัปดาห์ แต่ละกลุ่มมีจำนวน 2 ซ้ำ ใช้ลูกปลานิลน้ำหนักเฉลี่ยเริ่มต้นประมาณ 20 กรัม กระชังละ 30 ตัว ใช้ระยะเวลาการเลี้ยง 60 วัน พบว่า ชุดการทดลองที่ 5 ให้อาหารทุกวัน แต่ผสมโปรไบโอติกสัปดาห์เว้นสัปดาห์ มีน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นสูงสุด 84.69 ± 0.59 กรัม ($P < 0.05$) แสดงให้เห็นว่า จุลินทรีย์มีผลช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโตของปลานิล แต่อาจจะไม่จำเป็นต้องให้ทุกวัน ส่วนอัตราการรอดตาย ชุดการทดลองที่ 1 และ 2 คือ ร้อยละ 93.34 ± 4.72 และ 93.64 ± 9.43 ในขณะที่ชุดการทดลองที่ 3, 4 และ 5 เท่ากับ ร้อยละ 100 ± 0.00 ตามลำดับแต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) การตรวจวัดระบบภูมิคุ้มกันด้วยกิจกรรมไลโซไซม์ ตลอดจนการเลี้ยง 1 เดือน และ 2 เดือน พบว่า ชุดการทดลองที่ 5 ให้อาหารทุกวัน แต่ผสมโปรไบโอติกสัปดาห์เว้นสัปดาห์มีค่าสูงกว่าชุดการทดลองที่ไม่ผสมโปรไบโอติกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และหลังทดสอบการยับยั้งเชื้อ *Streptococcus agalactiae* เป็นระยะเวลา 15 วัน พบว่า ชุดการทดลองที่ 5 ให้อาหารทุกวัน แต่ผสมโปรไบโอติกสัปดาห์เว้นสัปดาห์มีค่าสูงกว่าชุดการทดลองที่ไม่ผสมโปรไบโอติกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) การตรวจวัดระบบภูมิคุ้มกันด้วยการจับกินสิ่งแปลกปลอม ตลอดจนการเลี้ยง 1 เดือน และ 2 เดือน และหลังทดสอบการยับยั้งเชื้อ *S. agalactiae* เป็นระยะเวลา 15 วัน พบว่า ชุดการทดลองที่ 5 ให้อาหารทุกวันแต่ผสมโปรไบโอติกสัปดาห์เว้นสัปดาห์มีค่าสูงกว่าชุดการทดลองที่ไม่ผสมโปรไบโอติกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) สรุปได้ว่า จุลินทรีย์โปรไบโอติกช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโตและภูมิคุ้มกันแบบไม่จำเพาะ

คำสำคัญ : โปรไบโอติก ; ปลานิล ; การเจริญเติบโต ; ภูมิคุ้มกัน

*Corresponding author. E-mail : chanagun1@hotmail.com

Abstract

The effects of the frequency of using *Bacillus subtilis* probiotics (G biotic) dietary supplementation on growth and immunity of Nile Tilapia were investigated by comparing the number of feeding days and the number of probiotic application. There were 5 treatments with 2 replication each. It consisted of treatment 1, control group, feeding daily without probiotic supplement; treatment 2, feeding 5 days/week without probiotic supplement; treatment 3, feeding daily with 10 ml G biotic / 1 kg of feed; treatment 4, feeding 5 days/week with 10 ml G biotic / 1 kg of feed; treatment 5, feeding daily but adding 10 ml G biotic / 1 kg of feed every other week. Fish with an initial weight approximately 20 g were randomly allocated into cages; 30 fish/cage. The experiment period was 60 days. The results showed fish in treatment 5, fed commercial feed daily but applying the probiotic every other week had the highest increased weight, 84.69 ± 0.59 g/fish ($P < 0.05$). This study showed that feeding tilapia with probiotic supplementary feed was able to improve growth performance; however, there is no need to apply daily. The fish survival rates in treatments 1 and 2 were 93.34 ± 4.72 and 93.34 ± 9.43 % while treatments 3, 4 and 5 were 100 ± 0.00 %, respectively but there was no significant difference ($P > 0.05$). Lysozyme activity of fish in treatment 5, 1 month and 2 month after experiment began, was significantly highest ($P < 0.05$). In addition, 15 days after *Streptococcus agalactiae* challenge, lysozyme activity of fish in treatment 5 was significantly highest ($P < 0.05$). Phagocytosis of fish in treatment 5 before and 15 days after *S. agalactiae* challenge was significantly highest ($P < 0.05$). In conclusion, probiotic *B. subtilis* can be applied in tilapia feed to enhance growth and non-specific immunity.

Keywords : probiotics ; Nile Tilapia ; growth performance ; immunity

บทนำ

ธุรกิจการเลี้ยงปลานิลมีส่วนทำให้เกิดความมั่นคงทางอาหารและสร้างงานสร้างอาชีพ ปริมาณการส่งออกปลานิลและผลิตภัณฑ์ของไทยในช่วง 9 เดือนแรก ปี 2562 ปริมาณ 7,603.1 ตัน คิดเป็นมูลค่า 275.1 ล้านบาท ทั้งปริมาณและมูลค่าลดลง 8.9% และ 8.2% ตามลำดับ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีที่ผ่านมา (Fisheries Economics, 2017) อันเนื่องมาจากปัญหาสภาพอากาศไม่เหมาะสม การขาดแคลนน้ำและน้ำท่วม รวมทั้งค่าเงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่ง ทำให้ต้นทุนสูงจนไม่สามารถแข่งขันหรือดำเนินธุรกิจต่อไปได้ ในขณะที่ผลผลิตปลานิลยังไม่เพียงพอับความต้องการของตลาด ดังนั้นเกษตรกรจึงเร่งเพิ่มกำลังการผลิตต่อหน่วยพื้นที่ โดยการปล่อยปลาในอัตราที่หนาแน่นมาก หากฟาร์มใดขาดการเตรียมบ่อที่เหมาะสม ไม่มีการจัดการที่ดี จะเป็นผลให้สิ่งแวดล้อมในบ่อเสื่อมโทรม ทำให้ปลาเกิดความเครียดเป็นสาเหตุให้เกิดโรคได้ง่าย ปัญหาโรคปลานิลหลายชนิดมีสาเหตุมาจากการเลี้ยงปลาที่หนาแน่นเกินไป การให้อาหารไม่เหมาะสม (Georgiadis *et al.*, 2001) การจัดการน้ำไม่ดี ซึ่งจะเกิดความเสียหายของปลาสูง เกษตรกรรายใหม่เข้ามาสู่วงการอย่างต่อเนื่องในขณะที่รายที่ไม่ประสบผลสำเร็จเกิดหนี้สินต้องออกจากธุรกิจไป

การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดโรคระบาดสัตว์น้ำ (Wang *et al.*, 2016) เนื่องจากปลาเป็นสัตว์เลือดเย็นจึงมีความไวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ โดยเฉพาะในสภาพที่มีความแปรปรวนของสภาพอากาศ การใช้จุลินทรีย์โปรไบโอติกน่าจะเป็นปัจจัยหลักที่ช่วยให้ปลานิลมีความแข็งแรง ทนต่อสภาพอากาศเปลี่ยนแปลงและโรคติดเชื้อ การใช้จุลินทรีย์โปรไบโอติกเป็นทางเลือกในการลดการใช้ยาปฏิชีวนะและสารเคมีในการป้องกันโรคปลานิล ซึ่งมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นที่ยอมรับต่อผู้บริโภคสัตว์น้ำ โปรไบโอติกเป็นจุลินทรีย์ที่มีชีวิตสามารถมีชีวิตรอด เพิ่มจำนวนและอาศัยอยู่ในระบบทางเดินอาหาร หากมีการใช้ในปริมาณที่เหมาะสม จะช่วยเร่งการเจริญเติบโตโดยการผลิตวิตามินและเอนไซม์ช่วยย่อยอาหารและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรค เพิ่มอัตราการรอด มีงานวิจัยโปรไบโอติกในการเลี้ยงสัตว์น้ำจำนวนมาก (Suwan & Chitmanat, 2017) โดยมีการนำจุลินทรีย์กลุ่ม *Bacillus subtilis* มาใช้มากที่สุด แต่การนำมาทดลองในฟาร์มยังมีน้อย จึงจำเป็นต้องศึกษาระยะเวลาที่ใช้และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานของจุลินทรีย์โปรไบโอติกเพิ่มเติม นอกจากนี้การใช้จุลินทรีย์โปรไบโอติกผสมอาหารให้ปลานิลจะช่วยลดความเครียดของการเลี้ยงในความหนาแน่นสูง (Hai, 2015) Widanarni & Tanbiyaskur (2015) รายงานว่า จุลินทรีย์ *Bacillus* ช่วยป้องกันการติดเชื้อแบคทีเรียที่ก่อให้เกิด Streptococcosis งานวิจัยนี้ต้องการสร้างทางเลือกให้กับเกษตรกร โดยการทดลองใช้จุลินทรีย์ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อลดการใช้ยาและสารเคมี ลดการใช้น้ำในการเปลี่ยนถ่าย ซึ่งเป็นการลดการใช้พลังงานไปด้วย ผลิตภัณฑ์จุลินทรีย์ G Biotic (บริษัท กรีนเทค อควาคัลเจอร์ จำกัด) ซึ่งมีจุลินทรีย์หลัก คือ *B. subtilis* มีการใช้งานในฟาร์มกึ่งทะเลอย่างแพร่หลาย แต่ยังไม่นำมาใช้ในฟาร์มปลานิล ทางบริษัทฯ จึงต้องการนำผลิตภัณฑ์มาทดลองใช้เพิ่มเติมในฟาร์มปลานิล เพื่อให้ปลาแข็งแรง โตเร็วและทนต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ

วิธีดำเนินการวิจัย

ศึกษาผลของความถี่ของการให้อาหารผสมโปรไบโอติกต่อการเจริญเติบโตและภูมิคุ้มกันของปลานิล

1. การเตรียมสัตว์ทดลอง

งานทดลองนี้ศึกษาในบ่อเลี้ยงของเกษตรกรในเขตอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ โดยกางกระชังขนาด 3×3×1 ตารางเมตร ในบ่อดิน โดยแบ่งกลุ่มการทดลองออกเป็น 5 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจำนวน 2 ซ้ำ ใช้ลูกปลานิลน้ำหนักเฉลี่ยประมาณ 20 กรัม กระชังละ 30 ตัว รวม 300 ตัว

2. การเตรียมอาหารผสมจุลินทรีย์ G biotic

นำอาหารเม็ดสำเร็จรูปสำหรับปลานิลที่เกษตรกรนิยมใช้ ผสมกับจุลินทรีย์ G biotic (บริษัท กรีนเทค อควาคัลเจอร์ จำกัด) ในอัตราส่วน 10 มล/อาหาร 1 กก. คลุกให้เข้ากันดี และทำให้อาหารแห้งโดยการผึ่งลมให้แห้งสนิท ประมาณ 1-2 ชั่วโมง กระจายไม่ให้อาหารติดกันเป็นก้อน และทำการเก็บใส่ภาชนะที่สะอาดและนำเก็บไว้ในที่ร่มจนกว่าจะนำไปใช้ เตรียมอาหารใหม่ทุก 1 สัปดาห์ ให้อาหาร 3% ต่อน้ำหนักตัว 2 เวลา เช้า – เย็น การผสมจุลินทรีย์ G biotic โดยแต่ละการทดลองจะแตกต่างกันที่จำนวนวันที่ให้อาหารและจำนวนวันที่ผสมโปรไบโอติก แบ่งชุดการทดลองออกเป็น ดังนี้

ชุดการทดลองที่ 1 ชุดควบคุมไม่ผสมจุลินทรีย์ ให้อาหารทุกวันตลอดการเลี้ยง

ชุดการทดลองที่ 2 ชุดควบคุมไม่ผสมจุลินทรีย์ ให้อาหาร 5 วัน/สัปดาห์ตลอดการเลี้ยง

ชุดการทดลองที่ 3 ผสมจุลินทรีย์ G biotic 10 มล/อาหาร 1 กก. ให้อาหารทุกวันตลอดการเลี้ยง

ชุดการทดลองที่ 4 ผสมจุลินทรีย์ G biotic 10 มล/อาหาร 1 กก. ให้อาหาร 5 วัน/สัปดาห์ตลอดการเลี้ยง

ชุดการทดลองที่ 5 ผสมจุลินทรีย์ G biotic 10 มล/อาหาร 1 กก. ให้อาหารทุกวันแต่ผสม G biotic สัปดาห์เว้นสัปดาห์

3. การเก็บข้อมูลการทดลอง

1. เก็บข้อมูลอัตราการเจริญเติบโตและอัตราการรอดของปลาทดลองทุก 2 สัปดาห์ ตลอดการเลี้ยง

2. วิเคราะห์ข้อมูลด้านการเจริญเติบโตเมื่อเลี้ยงครบ 60 วัน เพื่อนำมาคำนวณหาค่าประสิทธิภาพการเจริญเติบโต

และอัตราการรอด ตามวิธีของ Brown (1957) คือ

1) อัตราการเจริญเติบโตต่อวัน (Average daily growth rate, ADG) (กรัม/วัน)

$$ADG = \frac{\text{น้ำหนักปลาปัจจุบันที่สุ่มได้ (กรัม)} - \text{น้ำหนักปลาที่สุ่มได้ครั้งก่อน (กรัม)}}{\text{ระยะห่างของวันสุ่ม}}$$

2) อัตราแลกเนื้อ (Feed conversion ratio: FCR)

$$FCR = \frac{\text{น้ำหนักอาหารที่กินทั้งหมด (กิโลกรัม)}}{\text{น้ำหนักปลาที่จับได้ทั้งหมด (กิโลกรัม)}}$$

3) อัตรารอด (Survival rate) %

$$\text{อัตรารอด} = \frac{\text{จำนวนปลาที่เหลือ} \times 100}{\text{จำนวนปลาที่ปล่อย}}$$

4) น้ำหนักปลาเฉลี่ย (กรัม)

$$\text{น้ำหนักปลาเฉลี่ย} = \frac{\text{น้ำหนักปลาที่สุ่มได้ทั้งหมด (กรัม)}}{\text{จำนวนปลาทั้งหมด}}$$

5) น้ำหนักปลาที่เพิ่มขึ้น (weight gain; กรัมต่อตัว)

$$WG = \text{น้ำหนักปลาเมื่อสิ้นสุด} - \text{น้ำหนักปลาเมื่อเริ่มต้นทดลอง}$$

4. การตรวจสอบภูมิคุ้มกันแบบไม่จำเพาะ

สุ่มเก็บเลือดปลาเดือนละครั้ง เพื่อตรวจวัดไลโซไซม์ ตามวิธีการที่ดัดแปลงจาก Parry *et al.* (1965) โดยใช้ซีรัมปลา จำนวน 25 μL ใส่ลงในสารละลายแบคทีเรีย *Micrococcus lysodeikticus* (Sigma) 175 μL (0.3 mg mL^{-1} ใน 0.1 M citrate phosphate buffer, pH 5.8) วัดการเปลี่ยนแปลงของความขุ่น $\text{OD}_{540\text{nm}}$ ทุก 30 วินาที เป็นเวลา 10 นาที ด้วยเครื่อง microplate reader

ตรวจวัดการจับกินสิ่งแปลกปลอม (phagocytosis activity) ด้วยวิธีการของ Yoshida & Kitao (1991) โดยการใช้เม็ดเลือดขาว 200 μL ($2 \times 10^6 \text{ cells mL}^{-1}$) หยดลงบนกระจกปิดสไลด์ ตั้งทิ้งไว้ 2 ชั่วโมง แล้วล้างเซลล์ที่ไม่เกาะติดด้วย RPMI 1640 จากนั้นเติมเม็ด latex beads (Sigma) 2×10^7 of beads mL^{-1} จำนวน 200 μL ตั้งทิ้งไว้ 2 ชั่วโมงที่อุณหภูมิห้อง จึงล้างออก แล้วตรึงเซลล์ด้วยเมธานอล ย้อมสีด้วย Diff-Quick staining dye (Sigma) 10 วินาที ล้างออกด้วย PBS (pH 7.4) ทิ้งไว้ให้แห้ง แล้วสุมนับเซลล์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์จำนวน 300 เซลล์ คำนวณเปอร์เซ็นต์เซลล์จับกินสิ่งแปลกปลอม

ทดสอบประสิทธิภาพการทำลายเชื้อแบคทีเรียของเซลล์เม็ดเลือด (Respiratory burst) ทดสอบตามวิธีการของ Secomebs (1990) โดยใช้เซลล์เม็ดเลือดขาว 175 μL ($6 \times 10^6 \text{ cells mL}^{-1}$) ใน PBS เติมลงในถาดหลุม 96-well microtiter เติม nitro blue tetrazolium (NBT) 25 μL (1 mg/mL) ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง (25°C) นาน 2 ชั่วโมง จากนั้นทิ้งสารละลาย ส่วนในสไลด์ด้านบน ล้างด้วยเมธานอล 125 μL เทสารละลายด้านบนทิ้งแล้วล้างด้วยเมธานอล 70% หลุมละ 125 μL จำนวน สองครั้ง ตั้งทิ้งไว้ให้แห้งที่อุณหภูมิห้อง นาน 30 นาที จากนั้นเติม 2N KOH จำนวน 125 μL และ DMSO 150 μL จากนั้นไปวัด $\text{OD}_{655\text{nm}}$

5. การทดสอบความต้านทานเชื้อแบคทีเรีย *Streptococcus agalactiae*

ตรวจสอบความต้านทานโรคของปลานิลที่ได้รับอาหารผสม โปรไบโอติกแต่ละความเข้มข้นตามวิธีการที่ดัดแปลงจาก Aly *et al.* (2008) เมื่อสิ้นสุดการทดลองสุ่มปลานิล จำนวน 10 ตัว จากแต่ละชุดการทดลอง นำมาทดสอบความต้านทานเชื้อ *Streptococcus agalactiae* โดยการฉีดเชื้อ *S. agalactiae* ความเข้มข้น $1 \times 10^8 \text{ CFU/ml}$ เข้าไปในช่องท้องของปลานิล ในแต่ละชุดการทดลอง ฉีดความเข้มข้นตัวละ 0.2 มิลลิลิตร เลี้ยงปลาทดลองไว้ เป็นระยะเวลา 15 วัน สังเกตอาการและบันทึก การทดลองค่าอัตราการรอดตาย ตรวจหาค่ากิจกรรมไลโซไซม์ ค่าการจับกินสิ่งแปลกปลอมของเม็ดเลือดขาว และค่า Phagocytosis ของปลานิลโดยวิธีการ NBT (Nitroblue Tetrazolium) ทุก ๆ 5 วัน ตลอดระยะเวลา 15 วัน

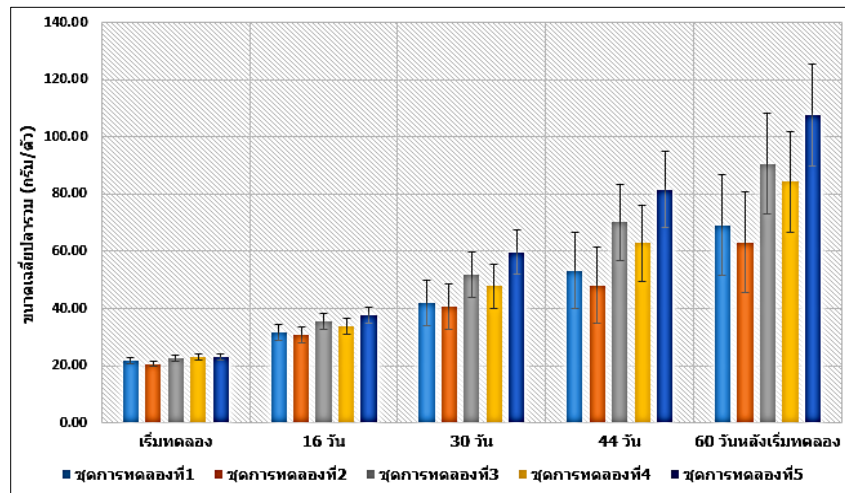
6. การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ความแตกต่างทางสถิติโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (one-way analysis of variance, ANOVA) ทางด้านการเจริญเติบโต ได้แก่ ค่าน้ำหนักที่เพิ่มขึ้น ค่าน้ำหนักสุดท้าย การเจริญเติบโต อัตรารอด และอัตราแลกเนื้อ รวมไปถึง ข้อมูลทางด้านภูมิคุ้มกัน ได้แก่ ค่ากิจกรรมไลโซไซม์ ค่าการจับกินสิ่งแปลกปลอมของเม็ดเลือดขาว และค่า Phagocytosis ของปลานิลโดยวิธีการ NBT (Nitroblue Tetrazolium) เพื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's new multiple range test, DMRT ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ($P < 0.05$) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS 15.0

ผลการวิจัย

ผลของความถี่ของการให้อาหารผสมโปรไบโอติกต่อการเจริญเติบโตและภูมิคุ้มกันของปลานิล เป็นดังนี้
ประสิทธิภาพการเจริญเติบโต

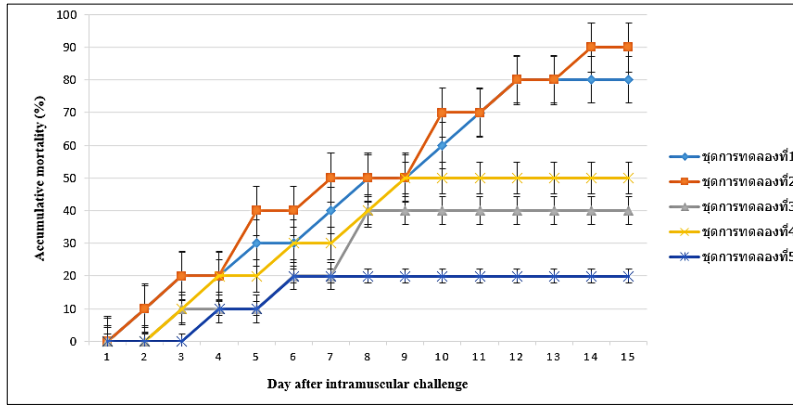
จากการทดลองเลี้ยงปลานิล 60 วัน โดยให้อาหารเสริมโปรไบโอติก 10 มล./ อาหาร 1 กก. พบว่า ปลานิลที่เลี้ยงด้วยอาหารผสมโปรไบโอติกมีน้ำหนักเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญเติบโตต่อวันและอัตราการเจริญเติบโตจำเพาะของปลานิลสูงกว่าชุดที่ให้อาหารไม่ผสมโปรไบโอติกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) (ภาพที่ 1 & ตารางที่ 1) ปลาที่ได้รับอาหารทุกวันจะมีการเจริญเติบโตที่ดีกว่าปลาที่ให้อาหาร 5 วันต่อสัปดาห์

ภาพที่ 1 การเจริญเติบโตของปลานิลที่ให้อาหารปริมาณต่างกันและโปรไบโอติกต่างกัน ระยะเวลาการเลี้ยง 60 วัน

อัตราการแลกเนื้อ และอัตราการรอดตาย

จากการทดลองเลี้ยงปลานิลโดยให้อาหารเสริมโปรไบโอติก 10 มล./ อาหาร 1 กก. 60 วัน พบว่า อัตราการแลกเนื้อและอัตราการรอดตายของปลานิลไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) (ตารางที่ 1) อัตราการรอดตาย post challenge 5, 10, 15 วัน พบว่า ชุดการทดลองที่เลี้ยงด้วยอาหารผสมโปรไบโอติก มีค่าอัตราการรอดตายสูงกว่าชุดการทดลองที่ไม่ผสมโปรไบโอติกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) (ภาพที่ 2) อาการที่พบหลังการฉีดเชื้อ คือ ปลามีลักษณะตาขาวขุ่นโปน ครีบกร่อน บริเวณครีบและท้องมีการตกเลือด ท้องบวมน้ำ

ภาพที่ 2 % Accumulative mortality ของปลานิลที่ให้อาหารปริมาณต่างกันและโปรไบโอติกต่างกัน หลังจากฉีดเชื้อก่อโรค *S. agalactiae* เป็นทดลองระยะเวลา 15 วัน

ผลของโปรไบโอติกต่อค่าการจับกินสิ่งแปลกปลอมของเม็ดเลือดขาว

หลังจากทดลอง 1 เดือน และ 2 เดือน ปลานิลในชุดการทดลองที่เลี้ยงด้วยอาหารผสมโปรไบโอติก มีค่าการจับกินสิ่งแปลกปลอมของเม็ดเลือดขาว สูงกว่าชุดการทดลองที่ไม่ผสมโปรไบโอติกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) (ภาพที่ 3) และ ค่าการจับกินสิ่งแปลกปลอมของเม็ดเลือดขาว post challenge 5, 10, 15 วัน พบว่า ชุดการทดลองที่เลี้ยงด้วยอาหารผสมโปรไบโอติก มีค่าสูงกว่าชุดการทดลองที่ไม่ผสมโปรไบโอติกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) (ภาพที่ 4)

ผลของโปรไบโอติกต่อ Phagocytosis โดยวิธีการ NBT (Nitroblue Tetrazolium)

หลังจากทดลอง 1 เดือน และ 2 เดือน ปลานิลในชุดการทดลองที่เลี้ยงด้วยอาหารผสมโปรไบโอติก มีค่า NBT (Nitroblue Tetrazolium) สูงกว่าชุดการทดลองที่ไม่ผสมโปรไบโอติกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) (ภาพที่ 5) และ ผลของโปรไบโอติกต่อ Phagocytosis โดยวิธีการ NBT (Nitroblue Tetrazolium) (post challenge 5, 10, 15 วัน) พบว่า ชุดการทดลองที่ 5 มีค่าสูงกว่าชุดการทดลองที่ไม่ผสมโปรไบโอติกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) (ภาพที่ 6)

ผลของการทดสอบ Lysozyme activity

การศึกษาผลของ Lysozyme activity พบว่า ที่อายุปลา 1 เดือน และ 2 เดือน ในชุดการทดลองที่เลี้ยงด้วยอาหารผสมโปรไบโอติก มีค่าสูงกว่าชุดการทดลองที่ไม่ผสมโปรไบโอติกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) (ภาพที่ 7) และผลของ Lysozyme activity (post challenge 5, 10, 15 วัน) พบว่า ชุดการทดลองที่เลี้ยงด้วยอาหารผสมโปรไบโอติก มีค่าสูงกว่าชุดการทดลองที่ไม่ผสมโปรไบโอติกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) (ภาพที่ 8)

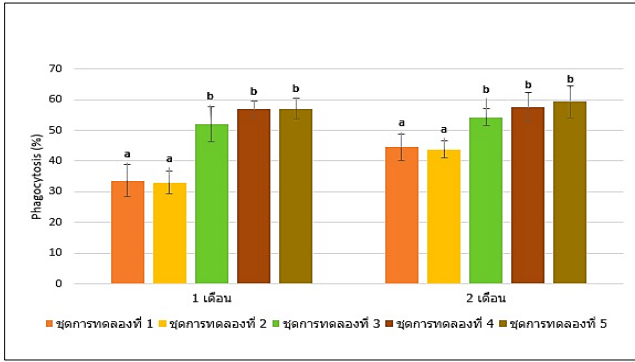

ตารางที่ 1 ผลของการเจริญเติบโตของปลานิลที่ให้อาหารปริมาณต่างกันและโปรไบโอติกต่างกัน หลังทดลองนาน 60 วัน

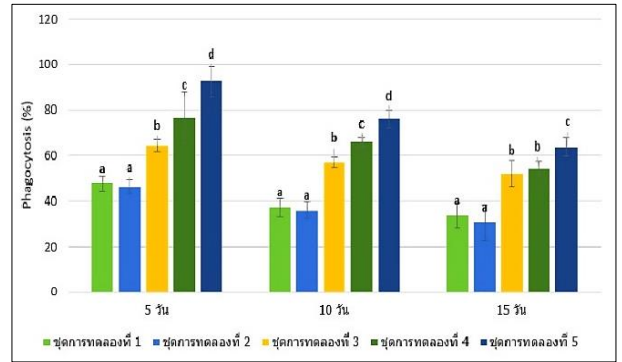
การเจริญเติบโต	ชุดการทดลอง				
	ชุดการทดลองที่ 1 ให้อาหารตลอดการเลี้ยง	ชุดการทดลองที่ 2 ให้อาหาร 5 วัน/ สัปดาห์	ชุดการทดลองที่ 3 ให้อาหารผสม G-biotic ตลอดการเลี้ยง	ชุดการทดลองที่ 4 ให้อาหารผสม G-biotic 5 วัน/สัปดาห์	ชุดการทดลองที่ 5 ให้อาหารตลอดการเลี้ยงแต่ผสม G biotic สัปดาห์เว้นสัปดาห์
น้ำหนักเริ่มต้น (กรัม)	22.30±1.13 ^a	20.67±0.00 ^a	22.62±0.30 ^a	22.95±1.48 ^a	22.95±1.48 ^a
น้ำหนักสุดท้าย (กรัม)	72.25±0.35 ^a	63.17±0.00 ^b	90.58±0.35 ^c	84.30±0.21 ^d	107.64±0.90 ^e
น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น (กรัม)	49.95±1.48 ^a	42.50±0.00 ^b	67.97±0.66 ^c	61.35±1.27 ^d	84.69±0.59 ^e
อัตราการเจริญเติบโตจำเพาะ(กรัม/วัน)	0.29±0.00 ^a	0.27±0.00 ^a	0.37±0.01 ^b	0.39±0.02 ^b	0.47±0.01 ^c
อัตราการแลกเนื้อ (FCR)	1.64±0.06 ^a	1.62±0.15 ^a	1.47±0.18 ^a	1.53±0.05 ^a	1.39±0.26 ^a
อัตราการรอดตาย (เปอร์เซ็นต์)	93.34±4.72 ^a	93.34±9.43 ^a	100±0.00 ^a	100±0.00 ^a	100±0.00 ^a

*หมายเหตุ ตัวอักษรยกภาษาอังกฤษแนวนอนแสดงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P>0.05)

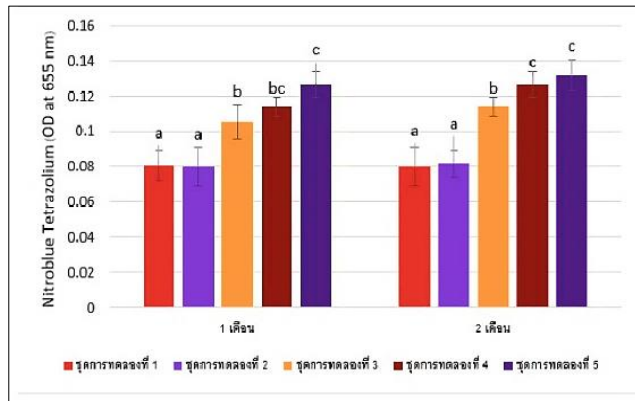

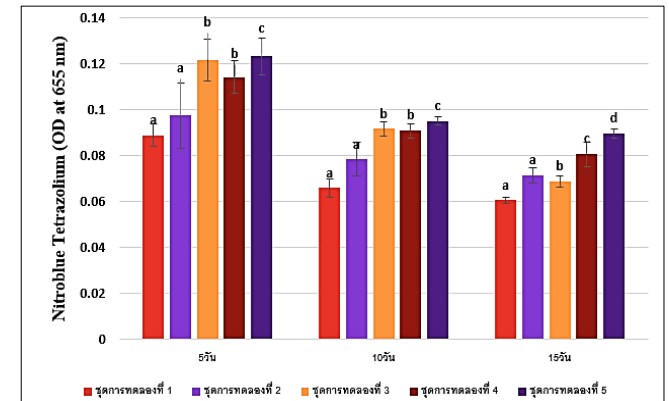
ภาพที่ 3 เปอร์เซ็นต์ Phagocytosis ของปลานิลที่ให้อาหารปริมาณต่างกันและโปรไบโอติกต่างกัน หลังการทดลองเลี้ยง 1 เดือน และ 2 เดือน ค่าเฉลี่ย±SD ตามด้วยตัวอักษร (a,b) แสดงถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

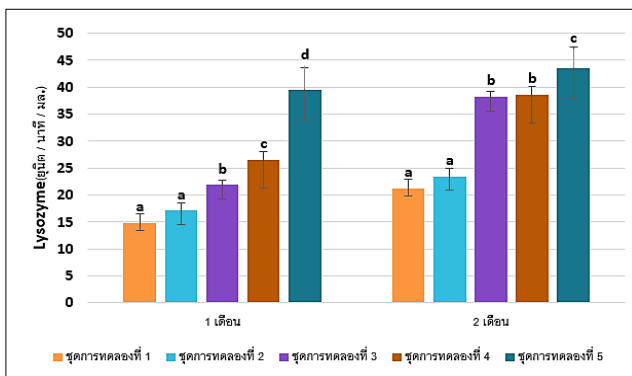
ภาพที่ 4 เปอร์เซ็นต์ Phagocytosis ของปลานิลที่ให้อาหารปริมาณต่างกันและโปรไบโอติกต่างกัน หลังจากฉีดเชื้อก่อโรค *S. agalactiae* เป็นระยะเวลา 15 วัน (post challenge 5, 10, 15 วัน) ค่าเฉลี่ย±SD ตามด้วยตัวอักษร (a, b, c) แสดงถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

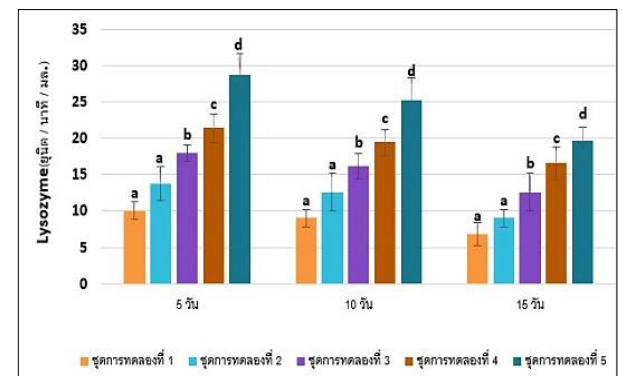
ภาพที่ 5 ค่า Phagocytosis โดยวิธีการ NBT ของปลานิลที่ให้อาหารปริมาณต่างกันและโปรไบโอติกต่างกัน หลังการทดลองเลี้ยง 1 เดือน และ 2 เดือน ค่าเฉลี่ย±SD ตามด้วยตัวอักษร (a, b, c) แสดงถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาพที่ 6 ค่า Phagocytosis โดยวิธีการ NBT ของปลานิลที่ให้อาหารปริมาณต่างกันและโปรไบโอติกต่างกัน หลังจากฉีดเชื้อก่อโรค *S. agalactiae* เป็นระยะเวลา 15 วัน (post challenge 5, 10, 15 วัน) ค่าเฉลี่ย±SD ตามด้วยตัวอักษร (a, b, c, d) แสดงถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาพที่ 7 ค่า Lysozyme ของปลานิลที่ให้อาหารปริมาณต่างกันและโปรไบโอติกต่างกัน หลังการทดลองเลี้ยง 1 เดือน และ 2 เดือน ค่าเฉลี่ย±SD ตามด้วยตัวอักษร (a, b, c, d) แสดงถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาพที่ 8 ค่า Lysozyme ของปลานิลที่ให้อาหารปริมาณต่างกันและโปรไบโอติกต่างกัน หลังจากฉีดเชื้อก่อโรค *S. agalactiae* เป็นระยะเวลา 15 วัน (post challenge 5, 10, 15 วัน) ค่าเฉลี่ย±SD ตามด้วยตัวอักษร (a, b, c, d) แสดงถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิจารณ์ผลการวิจัย

การให้อาหารเสริมจุลินทรีย์โปรไบโอติกมีความสำคัญในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพราะจะช่วยเสริมภูมิคุ้มกันโรค และลดการใช้ยาปฏิชีวนะในการควบคุมโรคติดเชื้อแบคทีเรีย จากงานวิจัยพบว่า จุลินทรีย์โปรไบโอติกกลุ่ม *B. subtilis* ช่วยเสริมภูมิคุ้มกันโรคในปลาเทราต์ ปลานิล ปลาหมอไทย ปลานิลและกุ้งขาวแวนนาไม (Kuebutornye et al., 2019; Mukherjee et al., 2019; Wang et al., 2019; Rodmongkoldee et al., 2017)

ในการศึกษาครั้งนี้ การให้ปลานิลกินอาหารผสมโปรไบโอติก 10 มล./อาหาร 1 กก. (1 มล. มี *B. subtilis* ประมาณ 10^5 CFU) สัปดาห์เว้นสัปดาห์ พบว่า ปลานิลมีการเจริญเติบโตที่ดีขึ้นซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Rodmongkoldee et al. (2017) ที่พบว่า ผลของโปรไบโอติกทำให้ปลาหมอมีน้ำหนักที่เพิ่มขึ้น อัตราการเจริญเติบโตต่อวัน และอัตราการเจริญเติบโตจำเพาะของปลาหมอที่เลี้ยงด้วยอาหารผสมโปรไบโอติกสูงกว่าชุดควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และสอดคล้องกับการศึกษาของ Senasri (2015) ที่ใช้แบคทีเรีย *Bacillus* spp. เป็นโปรไบโอติกผสมในอาหารต่อการเลี้ยงปลานิลในปริมาณที่แตกต่างกัน คือ 0, 1, 3 และ 5 กรัม พบว่า น้ำหนักที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยและอัตราการเจริญเติบโต ของปลานิลมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) อย่างไรก็ตามงานวิจัยชี้ให้เห็นว่า ไม่จำเป็นต้องให้อาหารผสมโปรไบโอติกทุกวัน เนื่องจากโปรไบโอติกอาจจะมีชีวิตและเพิ่มจำนวนได้ในลำไส้ระยะหนึ่ง นอกจากนี้โปรไบโอติกอาจจะช่วยการกินอาหารของปลานิล ส่งผลให้ปลาเจริญเติบโตได้ดีขึ้น หรืออาจจะทำให้การทำงานของเอนไซม์ย่อยอาหารของปลาได้ดีขึ้น Essa et al. (2010) รายงานว่า ปลานิลที่ได้รับอาหารผสม *B. subtilis* และ/หรือ *Lactobacillus rhamnosus* มีการทำงานของเอนไซม์อไมเลส โปรติเอส และไลเปสดีขึ้น Promnuan & Kiratnikom (2018) รายงานว่า ประสิทธิภาพการให้อาหารของปลานิลแดงที่ได้รับอาหารเสริม *B. licheniformis* 10^5 CFU/กิโลกรัม มากกว่าชุดควบคุมสูงถึงร้อยละ 16 ซึ่งทำให้อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อน้อยกว่าชุดควบคุมแต่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) Rodmongkoldee et al. (2017) ศึกษาผลของโปรไบโอติกต่อการเจริญเติบโตและอัตราการรอดตายของปลาหมอ โดยใช้โปรไบโอติกผสมอาหารเม็ดสำเร็จรูปในอัตราส่วนแตกต่างกัน 4 ระดับ คือ 0, 0.5, 1 และ 1.5 เปอร์เซ็นต์ พบว่า อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อของปลาหมอที่ได้รับอาหารผสม โปรไบโอติก 1.5 เปอร์เซ็นต์เท่ากับ 1.63 ± 0.04 ซึ่งต่ำกว่าชุดการทดลองอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) อัตราการรอดตายในแต่ละชุดการทดลอง ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) อัตราการรอดตายของปลานิลที่สูงขึ้น อาจเนื่องมาจากโปรไบโอติกมีความสามารถในการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและเพิ่มความต้านทานต่อโรค โดยการไปแก่งแย่งพื้นที่เกาะในทางเดินอาหารหรือมีการผลิตสารต้านเชื้อก่อโรค

ภูมิคุ้มกันโรคแบบไม่จำเพาะกลุ่มสารน้ำที่สามารถพบได้จากซีรัมและเมือกปลา ได้แก่ ไลโซไซม์ (Lysozyme), คตะเลส (catalase) โปรติเอส ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการป้องกันเชื้อโรค ไลโซไซม์เป็นเอนไซม์ที่มีฤทธิ์ในการต้านเชื้อแบคทีเรียและไวรัส มีความสามารถทำลายผนังเซลล์แบคทีเรียทั้งแกรมบวกและแกรมลบ (Magnadóttir, 2006) การให้อาหารผสมโปรไบโอติกมีผลต่อค่าไลโซไซม์แตกต่างกันตามระยะเวลา พบว่า ค่าไลโซไซม์ของปลานิลมีแนวโน้มสูงขึ้นหลังได้รับอาหารผสมโปรไบโอติก 1 – 2 เดือน อย่างไรก็ตามเมื่อมีการทดสอบให้สัมผัสเชื้อแบคทีเรีย *Streptococcus agalactiae* ค่าไลโซไซม์จะลดลงในช่วง 5 วันแรกและจะเพิ่มขึ้นในวันที่ 10 เป็นต้นไป แสดงว่า ภูมิคุ้มกันของปลามีการสร้างขึ้นมาหลังปลาติดเชื้อ โดยอาการที่พบหลังให้สัมผัสเชื้อแบคทีเรีย *S. agalactiae* ตามีลักษณะขาวขุ่น บริเวณครีบบปาก และท้อง มีการตกเลือด ซึ่งเป็นลักษณะอาการทั่วไปของปลาติดเชื้อแบคทีเรียชนิดนี้ Galagarza et al. (2018) รายงานว่า ค่าไลโซไซม์ของปลานิลที่รับอาหารผสม *B. subtilis* แตกต่างกันไปตามระยะเวลา แต่โดยภาพรวมแล้วจะให้ผลดีในระยะยาว (หลังการให้ 51 วัน) Prapansak & Nonthawit (2017) ศึกษาประสิทธิภาพของ *Bacillus pumilus* ที่แยก

ได้จากปลาที่เลี้ยงในฟาร์ม พบว่า การตอบสนองทางภูมิคุ้มกันและความต้านทานโรคที่เพิ่มขึ้นในปลานิลทั้งการทดลองในห้องปฏิบัติการและในฟาร์ม อย่างไรก็ตาม Richard (2008) ศึกษาผลของผลิตภัณฑ์เสริมอาหารโปรไบโอติกต่อความต้านทานโรคและการตอบสนองทางภูมิคุ้มกันของปลานิล พบว่า ปลาที่ได้รับโปรไบโอติก ไม่มีความแตกต่างในการเจริญเติบโต ไลโซไซม์ อิมมูโนโกลบูลิน รวมในซีรัมเสริมระดับแอนติบอดีต่อต้านสเตรปโทคอกคัสเฉพาะหรืออัตราการตายเนื่องจากการติดเชื้อ *S. iniae* ก่อนหรือหลัง ดังนั้นแหล่งที่มาของโปรไบโอติกและสภาพแวดล้อมของการเลี้ยงปลาก็อาจจะมีผลทำให้ส่งผลต่อการเจริญเติบโตและภูมิคุ้มกันโรคที่แตกต่างกันได้

ขบวนการจับกินสิ่งแปลกปลอม (phagocytosis) เป็นกลไกพื้นฐานของระบบภูมิคุ้มกันแบบไม่จำเพาะที่เกี่ยวข้องกับเซลล์ มีบทบาทสำคัญในการช่วยป้องกันการรุกรานและแพร่กระจายของเชื้อโรค สัตว์น้ำที่กินอาหารเสริม *B. subtilis* จะมีความสามารถในการจับกินสิ่งแปลกปลอมได้ดีขึ้น (Nayak, 2010) เช่นเดียวกับงานทดลองนี้ ปลานิลที่เลี้ยงด้วยอาหารผสมโปรไบโอติกมีค่าการจับกินสิ่งแปลกปลอมสูงกว่าชุดการทดลองที่ไม่ผสมโปรไบโอติก หลังการทดลอง ที่อายุ 1 เดือน และ 2 เดือน และหลังจากทำการฉีดเชื้อก่อโรค *Streptococcus agalactiae* เป็นระยะเวลา 15 วัน ปลานิลที่เลี้ยงด้วยอาหารผสมโปรไบโอติก *B. subtilis* มีค่าการจับกินสิ่งแปลกปลอมสูงขึ้น อาจจะเป็นเนื่องจากจุลินทรีย์มีส่วนช่วยในการลดความเครียดของปลาที่เลี้ยงในความหนาแน่นสูง (Telli *et al.*, 2014) ค่ากิจกรรมไลโซไซม์สูงกว่าชุดควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) Magnadóttir (2006) กล่าวว่า ไลโซไซม์เป็นโปรตีนที่ทำให้เกิดการแตกสลาย (lytic protein) ที่มีความสำคัญต่อระบบภูมิคุ้มกันแบบไม่จำเพาะ มีความสามารถในการทำลายผนังเซลล์แบคทีเรียแกรมบวก สามารถพบได้ใน เมือกปลา ซีรัม และเนื้อเยื่อ

การผลิตซูเปอร์ออกไซด์แอนไอออนในกระบวนการ respiratory burst activity เกิดขึ้นระหว่างขบวนการจับกินสิ่งแปลกปลอมของเซลล์ วิธีการทดสอบ NBT เป็นการประเมินการจับกินสิ่งแปลกปลอมของเซลล์นิวโทรฟิลและโมโนไซต์ (Sahan *et al.*, 2014) ปลานิลที่ได้รับอาหารผสมโปรไบโอติก 10 มล./อาหาร 1 กก. มีค่า NBT สูงกว่าชุดการทดลองที่ไม่ผสมโปรไบโอติก เมื่อเลี้ยงครบ 60 วัน และหลังจากทำการฉีดเชื้อก่อโรค *S. agalactiae* เป็นระยะเวลา 15 วัน

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า การให้อาหารปลานิลทุกวันทำให้ปลาเจริญเติบโตดีกว่าการให้อาหารปลา 5 วันต่อสัปดาห์ อย่างไรก็ตาม Villarroel *et al.* (2011) รายงานว่า ปลานิลที่ให้อาหารทุก ๆ สี่วันมีการเจริญเติบโตไม่แตกต่างกับปลาที่ให้อาหารทุกวัน ซึ่งอาจจะเป็นแนวทางในการมาปรับใช้เพื่อลดต้นทุนอาหารและลดปัญหาคุณภาพน้ำได้

สรุปผลการวิจัย

การเสริมโปรไบโอติก 10 มล./อาหาร 1 กก. ร่วมกับการให้อาหารทุกวันแต่ผสมโปรไบโอติกสัปดาห์เว้นสัปดาห์ส่งผลให้ประสิทธิภาพการเจริญเติบโต และอัตราการรอดตายเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับชุดการทดลองอื่น ๆ ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องให้โปรไบโอติกทุกวัน เพราะจุลินทรีย์บางส่วนสามารถมีชีวิตอยู่และทำงานได้ในลำไส้ระยะหนึ่ง ทำให้ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในการลงทุน นอกจากนี้การเสริมโปรไบโอติกมีส่วนช่วยให้ประสิทธิภาพการจับกินสิ่งแปลกปลอมและกิจกรรมไลโซไซม์ของปลานิลสูงขึ้น ซึ่งอาจจะมีส่วนช่วยให้ปลามีภูมิคุ้มกันโรคหากมีโรคระบาดเกิดขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนทุนการวิจัย จากสำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ งบประมาณแผ่นดิน ปีงบประมาณ 2561 โดยการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

เอกสารอ้างอิง

- Essa, M., El-Serafy, S., El-Ezabi, M., Davboor, S., Esmael, N. & Lall, S. (2010). Effect of different dietary probiotics on growth, feed utilization and digestive enzymes activities of Nile tilapia, *Oreochromis niloticus*. *J. Arab. Aquac. Soc.*, 5, 143 – 161.
- Fisheries Economics. (2016). *Situation of Tilapia Report*. Retrieved August 1, 2019, from <http://fishco.fisheries.go.th/fisheconomic/pages/fish%20tilapia.html#> (in Thai)
- Galagarza, O.A., Smith, S.A., Drahos, D.J., Eifert, J.D., & Kuhn, D.D. (2018). Modulation of innate immunity in Nile tilapia (*Oreochromis niloticus*) by dietary supplementation of *Bacillus subtilis* endospores. *Fish & Shellfish Immunology*, 83, 171 – 179.
- Georgiadis, D., Schwarz, S., Baumgartner, R.W., Veltkamp, R., & Schwab, S. (2001). Influence of Positive End-Expiratory Pressure on Intracranial Pressure and Cerebral Perfusion Pressure in Patients with Acute Stroke. *American Heart Association*, 32, 2088-2092.
- Kuebutornye, F.K.A., Abarike, E.D., & Lu, Y. (2019). A review on the application of *Bacillus* as probiotics in aquaculture. *Fish & Shellfish Immunology*, 87, 820 – 828.
- Hai, N.V. (2015). Research findings from the use of probiotics in tilapia aquaculture: A review *Fish & Shellfish Immunology*. 45, 592 – 597.
- Magnadóttir, B. (2006). Innate immunity of fish (overview). *Fish & Shellfish Immunology*, 20(2), 137 – 151.
- Mukherjee, A., Chandra, G., & Ghosh, K. (2019). Single or conjoint application of autochthonous *Bacillus* strains as potential probiotics: Effects on growth, feed utilization, immunity and disease resistance in Rohu, *Labeo rohita* (Hamilton). *Aquaculture*, 512, <https://doi.org/10.1016/j.aquaculture.2019.734302>
- Nayak, S. K. (2010). Probiotics and immunity: A fish perspective. *Fish & Shellfish Immunology*, 29(1), 2 – 14.
- Parry, R.M., Chandau, R.C., & Shahani, R.M. (1965). A rapid and sensitive assay of muramidase. *Proc. Soc. exp. Biol. Med*, 119, 384-386.
- Prapansak, S., & Nonhawit, A. (2017). Efficacy of viable *Bacillus pumilus* isolated from farmed fish on immune responses and increased disease resistance in Nile tilapia (*Oreochromis niloticus*): Laboratory and on-farm trials. *Fish & Shellfish Immunology*, 67, 199–210.
- Promnuan, K. & Kiriratnikom, S. (2018). Effect of Different Levels of *Bacillus licheniformis* Supplements in Diets on Growth Performance, Feed Utilization and Intestinal Bacteria of Hybrid Red Tilapia. *Thaksin.J.*, 21, 43 – 50. (in Thai)
- Richard, A. (2008). Effects of Probiotic Diet Supplements on Disease Resistance and Immune Response of Young Nile Tilapia, *Oreochromis niloticus*. *Journal of Applied Aquaculture*, 18(2), 23-34.

- Rodmongkoldee, M., Leelapatra, W, & Thaimuangphol, W, (2017). Effect of Probiotics on Growth Performance and Survival Rate in *Anabas testudineus*. *Journal of Science and Technology, Ubon Ratchathani University* (Supplementary). 82-89. (in Thai)
- Şahin, K., Yazlak, H., Orhan, C., Tuzcu, M., Akdemir, F. & Şahin, N. (2014). The effect of lycopene on antioxidant status in rainbow trout reared under high stocking density. *Aquaculture*, 418 (419), 132-138. doi: 10.1016/j.aquaculture.
- Secombes, C. J. (1990). Isolation of salmonid macrophages and analysis of their killing activity. *Techniques in Fish Immunology*, NJ 07704-3303, 139-154.
- Senasri, N. (2015). Effect of *Bacillus* spp. as Probiotic in Feed on Nile Tilapia (*Oreochromis niloticus*) Culture. *Rajamangala University of Technology Tawan-ok Research Journal*, 8(2), 61-66. (in Thai)
- Suwan, C. & Chitmanat, C. (2017). The application of probiotics for Tilapia culture. *Chiang Mai Veterinary Journal*, 15(1), 15 – 24. (in Thai)
- Villarroel, M., Alavriño, J.M.R. & López-Luna, J. (2011). Effect of Feeding Frequency and One Day Fasting on Tilapia (*Oreochromis niloticus*) and Water Quality. *The Israeli Journal of Aquaculture*, 63, 1 – 6.
- Wang, L., P. Liu, Z. Y. Wan, S. Q. Huang, Y. F. Wen, G. Lin, & Yue, G. H. (2016). RNA-Seq revealed the impairment of immune defence of tilapia against the infection of *Streptococcus agalactiae* with simulated climate warming. *Fish & Shellfish Immunology*, 55, 679 – 689.
- Wang, Y., Hu, S., Chiu, C., & Liu, C. (2019). Multiple-strain probiotics appear to be more effective in improving the growth performance and health status of white shrimp, *Litopenaeus vannamei*, than single probiotic strains. *Fish & Shellfish Immunology*, 84, 1050 -1058.
- Widanarni and Tanbiyaskur. (2015). Application of probiotic, prebiotic and synbiotic for the control of streptococcosis in tilapia *Oreochromis niloticus*. *Pak J Biol Sci*, 18(2), 59 – 66. <https://doi.org/10.3923/pjbs.2015.59.66>.
- Yoshida, T. & Kitao, T. (1991). The Opsonic Effect of Specific Immune Serum on the Phagocytic and Chemiluminescent Response in Rainbow Trout, *Oncorhynchus mykiss* Phagocytes. *Fish Pathology*, 26(1), 29-33.